R 5923

"நாம் மறவாதிருக்க நாடுவோம்"

LEST WE FORGET

திறவு வசனம் : "யாவரோடும் சமாதானமாயிருக்கவும், பரிசுத்தமுள்ளவர்களாயிருக்கவும் நாடுங்கள்; பரிசுத்தமில்லாமல் ஒருவனும் கர்த்தரைத் தரிசிப்பதில்லையே" – எபிரேயர் 12:14

கர்த்தருடைய ஜனங்கள் சமாதானம் பண்ணுகிறவர்களாயிருக்கவேண்டும் என்ற கர்த்தருடைய வார்த்தையை ஆலோசனையாக பெற்று, சமாதானத்தை நாடித் தேடுகிறவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் யுத்தம் செய்பவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்றும் எச்சரிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த கட்டளையானது மேலேழுந்தவாரியாக பார்க்கும்பொழுது, புரியாத புதிராக தோன்றுகிறது. சமாதானமாயிருக்கும்படி புத்திமதி சொல்லப்பட்டிருக்கிற நமக்கு, யுத்தம்பண்ணுங்கள் என்றும் கூறப்படுவது விநோதமாய்க் காணப்படுகிறது. ஆயினும் இந்த இரண்டு முரண்பாடுள்ள வாக்கியங்களும் ஒருவேளை இசைவாக காணப்படலாம். நாம் கர்த்தரிடத்திலும், அவர் நிமித்தமாகவும் உண்மையுள்ளவர்களாய் இருப்போமானால், தேவனுக்கு எவையெல்லாம் முரண்பாடாக இருக்கிறதோ, அவைகள் நமக்கு எதிர்ப்பை கொண்டுவரும். நாம் ஜனங்களோடு போராடுவதில்லை, மாறாக நாம் சமாதானம் பண்ணுகிறவர்களாய் இருக்கவேண்டுமென்று ஆலோசனை தரப்பட்டுள்ளதிலிருந்தே எதிர்ப்பும் இருக்கும் என்ற உண்மையும் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

ஒருவர் நீதிநியாயத்தை செய்யவிரும்பி, அதற்காக தன்னால் இயன்றஅளவு சிறப்பாக பிரயோகித்து செய்தும், எப்படி எதிர்ப்பை சந்திக்கமுடியும் ? நம் போதகரின் வாழ்வில் இப்படியே சம்பவித்தது. அவர் பரிபூரணராய் இருந்தபோதிலும் எதிர்ப்பை அடையப்பெற்றார். இதனைக்கண்டு நாம் ஆச்சரியப்படவேண்டாம். இம்மாதிரியான அனுபவங்களை அடையவேண்டும். தமக்கெதிராக தீமை செய்தவர்களிடம் இயேசு எச்சரிப்பை வெளிப்படுத்த என்ன செய்தார் ? அவர் எல்லோருக்கும் நன்மைசெய்து, ஆசீர்வதிக்க வகைதேடினார். பிதாவினிடத்தில் அவர் காட்டின உண்மையும் நேர்மையும், பாவத்தையும் தவறுகளையும் கடிந்துகொள்ளும் அவசியத்தை அவருக்கு உண்டுபண்ணினது. இந்த பாவத்தையும் தவறுகளையும் செய்துகொண்டிருந்தவர்களுக்கு அவரது கடிந்துகொள்ளுதல் கடும் பகைமையையும் முரண்பாட்டையும் அவர்மேல் வருவித்தது. இந்த இருள் வெளிச்சத்தை பகைக்கிறது. ஏனென்றால் இருளை இது நிரந்தரமாகவே கண்டனம் செய்யும்.

ஆகவே, நாம் உலகஆவியின் எதிர்ப்புக்குள்ளாவதோடு, விழுந்துபோன நம் சொந்த மாம்சத்துக்கு எதிராயும், மாபெரும் எதிராளி மற்றும் அவனது படைகளது கொடூரமான எதிர்ப்புக்கும் உள்ளாக நேரிடும். எப்பேர்ப்பட்ட வல்லமைகள் இவைகள் ! அன்பான சகோதர சகோதரிகளே, நம் வாழ்வின்ஒரு காலகட்டத்தில் உலகத்தின் எதிர்ப்பு, மாம்சத்தின் எதிர்ப்பு, சாத்தானின் எதிர்பபு என்பவைகளின் அர்த்தம் என்ன என்று நமக்குத் தெரியாது. ஆனால் இதன் அர்த்தங்கள் என்னவென்று நாம் கற்றுவருகிறோம். நம் மாபெரும் விரோதி தந்திரம் நிறைந்த பகையாளியாக இருக்கிறான். ஒவ்வொரு வாய்ப்பையும் பயன்படுத்தி, நம்மை கண்ணிவைத்து அதில் சிக்கவைக்கவும் வீழ்த்தவும் ஜாக்கிரதையாய் இருக்கிறான். நம் பகைவர்கள் நமக்கெதிராக பகைமையும் முரண்பாடு அடையவும் வழிவகுக்கிறான். எல்லாவகையிலும் துன்பத்தையும் எதிர்ப்பையும் அடையும்படி தூண்டிவிடுகிறான். சாத்தான் தான் தவறான வழிமுறையை எடுத்திருப்பதில் திருப்தியடைகிறான் இதனால் அவன் முன்புபோலவே தற்போதும், நான் போதுமானஅளவு

அடைந்திருக்கிறேன் என்றுகூற தயாராயிருக்கிறான் என்று ஒருவர் நினைக்கக்கூடும். ஏன் இவ்வாறு அவன் கூறவில்லை? ஏனென்றால் அவன் தேவனுக்கு எதிரியாயிருந்து, நன்மையான யாவற்றிற்கும் எளிதில் இணங்காதவனாய் இருக்கிறான். பரிசுத்தமான யாவர்மேலும் அவன் தன் இருதயத்தை கடினப்படுத்திக் கொண்டதினால், தன்னை மாற்றிக்கொண்டு, நேரெதிரான வழிமுறையில் செல்லும்படி மனந்திரும்புதலுக்கேதுவாக அவனை புதுப்பிப்பது கூடாத காரியம்.

சாத்தானின் நடைமுறை நமக்கு எச்சரிப்பை ஏற்படுத்தட்டும்!

தேவனுக்கு உண்மையற்றவர்களாகும்படி சோதனை நெருக்கும்போது சிறிதளவிலேனும் எதிர்த்துநின்று அபாயம் நேரிடும் ஒவ்வொருமுறையும் கிருபாசனத்தண்டை நெருங்க துரிதப்படுவதன்மூலம், பாவத்தை அதன் துவக்கத்திலேயே மனஉறுதியோடும், தெளிந்த தீர்மானத்தோடும் எதிர்க்க, எப்பேர்ப்பட்ட பொறுப்புணர்வோடுகூடிய எச்சரிக்கை இது! தேவனுடைய பரிசுத்தவான்களுக்கு எதிராகவே, விரோதியின் திட்டம் வடிவமைக்கப்படுவதாகத் தோன்றுகிறது. இவ்வுலகத்தின் நடைமுறைப்படி நடப்போரைக்காட்டிலும், இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்ற தீர்மானித்திருக்கிற எல்லோரையும் ஸ்திரமாக எதிர்க்கிறான். ஏனெனில் இவ்வுலகின் நடைமுறைப்படி நடப்போர் ஏற்கனவே அவனது கட்டுப்பாட்டின்கீழ் இருக்கின்றனர். அவன் அவர்களை கண்ணியில் அகப்படுத்த அவர்கள் பின்னே ஓட முற்படுவதில்லை. வெளிச்சத்திற்குள் வராதபடி அவர்களை விலக்கிவைப்பதே அவன் செய்ய வேண்டியது–2கொரிந் 4:4.

மனிதரது இருதயங்களில் மகிமையின் வெளிச்சமாகிய தேவனுடைய நன்மை பிரகாசிக்க சாத்தான் விரும்புவதில்லை. சத்திய வெளிச்சம் எங்கெல்லாம் செல்கிறதோ அது மறுரூபப்படுத்துதலை கொண்டுவரும். நம் இருதயங்களில் சத்தியம் ஒளிர்ந்தவுடன் ஆணாகிலும் பெண்ணாகிலும் மாறுதலுக்குட்படுவர். இந்த மாற்றமடைதல் அன்றாடம் நிகழ்கிறது. சாத்தான் இதைக் காணும்போது, தன் ஆதிக்கத்தின் கீழிருந்த ஒருவன், விலகி ஓடுவதைக்கண்டு, மீண்டும் அவனைச்சுற்றிலும் தன் வலையைப் பின்னுகிறான். அவனை தன் வல்லமையால் குருடாக்குவதற்கு கடும் முயற்சி செய்கிறான். ஒரு ஈ தப்பிக்க போராடும்போது, எட்டுக்கால்பூச்சி தன்னைச்சுற்றிலும் உள்ள வலையை பலப்படுத்த துரிதமாய் செயல்படும். அந்தகண்ணியிலிருந்து ஈ தப்பிக்குமேயானால், எட்டுக்கால்பூச்சி மீண்டும் அதனை தன்பொறியில் சிக்கவைக்க முயற்சிக்கும்.

ஆனால் நாம் உள்ளேயும் புறம்பேயும் போராடவேண்டிய தவிர்க்கமுடியாத இந்த எதிராளிகளைத்தவிர, நாம் எந்தளவு நம் போதகரோடு நெருக்கமாயிருக்கிறோமோ, அந்தளவு பூரண பாதுகாப்பாய் இருப்போம். நமக்கெதிராக இருக்கின்ற எல்லாவற்றைப் பார்க்கிலும், நம் சார்பாக இருக்கிறவர் பெரியவர், பலமுள்ளவர். நம் பரலோக நண்பரின் குணாதிசயத்தை ஓரளவு கற்றிருக்கிறோம். தேவன் ஒரு உன்னத ஜீவி என்றும், தம்மை ஆராதிக்க விரும்புகிறார் என்றும் கண்டிருந்தோம். ஆனால் தற்போது எந்தளவு அவர் நீதியுள்ளவர் என்றும், எவ்வளவு ஞானமுள்ளவர் என்றும், எவ்வளவு அன்பும் நேர்த்தியுமானவர் என்றும் அதிகதிகமாக கண்டறிந்து வருகிறோம். அவரது மகிமையுள்ள குணாதிசயத்தை வியந்து போற்றும் நிலைக்கு நாம்வந்தவுடன், அவரைப்போல் ஆகவேண்டும் என்ற பேராவல் நம்முள் எழுச்சியூட்டுகிறது. மேலும் நாம் பரலோகத்திலுள்ள நம் பிதாவின் சாயலுக்கொப்பாக வேண்டுமென்று வேதாகமம் கட்டளையிடுகிறதை நாம் காண்கிறோம். இயேசு பிதாவின் சாயலைப் பெற்றிருந்ததுபோலவே, நாமும் தேவனுடைய நேச குமாரனது சாயலை அடையவேண்டுமென்று அறிவுறுத்தப்படுகிறோம். நாங்கள் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிறதுபோல நீங்கள் எங்களைப் பின்பற்றுவோராகுங்கள் என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார்.

சுயமே நமது விசேஷித்த யுத்தக்களம்

உலகில் நாம் தற்பொழுது தேவனுடைய விசேஷித்த பிரதிநிதிகளாய் இருந்து, பாவத்துக்கும் தீமைக்கும் எதிராக விசுவாசத்தின் நல்ல போராட்டத்தைப் போராடி வருகிறோம். குறிப்பாக நம்முள்ளேயே இப்போராட்டம் நடைபெறுகிறது. உலகத்தின் அசுத்தங்களை சுத்தப்படுத்த நாம் ஒருபோதும் பணிக்கப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட அறிவுரைகளை வேதாகமம் நமக்குத் தரவில்லை. நாம் ராஜ்யத்தை சுதந்தரிக்கும்போது இந்த வேலையை படிப்படியாக செய்வதற்கு கர்த்தர் நம்மை உபயோகப்படுத்துவார். தற்போது நம் சொந்த மாம்சத்திலேயே காண்கிற தீமைகளை முழுமையாக அகற்றமுடியாது. ஆகவே நம் அழிவுக்குரிய சரீரங்களில் வேரூன்றியிருக்கிற நம் பாவத்துக்கெதிராக நம் சக்திகளை திசைதிருப்புவது அவசியம். நாம் பிறருக்கு பிரசங்கிக்கும்போது, இதற்கு அதிக கவனம் செலுத்தி பயிற்சி செய்யவேண்டும். இல்லாவிடில் நாம் புறம்பாக்கப்பட நேரிடும். எப்பேர்பட்ட கருத்து இது! தேவனைக்குறித்தும் அவரது அன்பு வல்லமை மற்றும் கிறிஸ்துவுக்குள்ளான இரட்சிப்பு இவற்றையெல்லாம் மற்றவர்களுக்கு அறிவித்திருந்தபோதிலும், நாம் இந்த மகிமையின் இரட்சிப்பிலிருந்து புறம்பாக்கப்பட நேரிடலாம்.

புதிய சிருஷ்டிகளாக நாம் ஆபத்தை எதிர்நோக்கி மிகவும் ஜாக்கிரதையாய் இருக்கவேண்டும், தொடர்ந்து வளர்ச்சியடையவேண்டும், மாம்சத்தை ஜெயங்கொள்ள வல்லமையில் பெருகவேண்டும். இவ்வாறு செய்தால் நாம் பாதுகாப்புடன் இருப்போம். நமது விசேஷித்த யுத்தக்களம் சுயமே. கர்த்தருடைய பிள்ளைகளில் அநேகர் போராடும் தன்மையை இயல்பாகவே பெருமளவில் அடைந்திருக்கின்றனர். இது சரியான வழிமுறையில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு, திசைதிருப்பப்படுமானால் இது ஒரு நல்ல பண்பாக உருவெடுக்கும். போராடும் குணம் அத்தியாவசியமானது, இல்லாவிடில் நாம் ஒருபோதும் ஜெயங்கொள்ளமுடியாது. ஆனால் நாம் சகோதரர்களோடு சண்டை பண்ணாதபடிக்கு நம்மைநாமே அடக்கிக் கொள்ளவேண்டும். மேலும் நாம் சாத்தானோடு தனித்து போராடும்படி முயற்சி செய்யக்கூடாது. நாம் அவனுக்கு நிகரானவர் அல்ல. ஆனால் நாம் அவனை எதிர்க்க

வேண்டும். கர்த்தர் வெகுசீக்கிரம் அவனைப்பிடித்து, ஆயிரமாண்டுகள் கட்டிவைப்பார். விரோதியானவன் தன் கிரியைகளை செய்யமுடியாதபடிக்கு கர்த்தர் அவனை ஜெயங்கொள்வார். ஆனால் இந்தப்பணி முழுமையாக நிறைவேறுவதற்கு ஆயிரமாண்டுகள் முழுவதும் தேவைப்படுகிறது. நாம் மாம்சத்தில் இருக்கும்போதே சாத்தானையும் அல்லது அவனது கிரியைகளையும் அழித்துவிடமுடியும் என நாம் எதிர்பார்த்தல்கூடாது. இது நம்முடைய வேலையல்ல. பகையாளி நம்மை தொடாதபடிக்கு நம்மைக் காத்துக்கொள்ள, ஆதாமின் விழுந்துபோன சந்ததியார் பெற்றுள்ள இந்த சரீரத்தை அடக்கி கீழ்ப்படுத்தவேண்டும் என்பதே நம்மை ஜெயங்கொள்வதற்கு நாம் செய்யவேண்டிய வேலையாக கர்த்தர் கொடுத்திருக்கிறார் – 1யோவா 5:18.

பாவத்தின்மேல் நாட்டம் கொள்ளும் மனப்போக்கை இயல்பாகவே நாம் அனைவரும் பெற்றிருக்கிறோம். ஆகவே நாம் மாம்சத்தின் விருப்பங்களையும் மாம்சத்தின் இயல்புகளையும் ஜெயங்கொள்வது அவசியமானது. இவை அனைத்துமே ஆவிக்கெதிராக போர்செய்கின்றன. கர்த்தரிடத்தில் சரணாகதி அடைந்த அத்தருணத்திலிருந்து நாம் பரிசுத்தஆவியால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு, புதுசிருஷ்டிகளானோம். பழையவைகள் ஒழிந்துபோயின, எல்லாம் புதிதாயின. நாம் இனி ஆதாமின் குடும்பமாகிய பழைய குடும்பத்திற்கு உரியவர்களல்லர்.

நாம் முழுமையாக புதிய சிருஷ்டிகளாயிருக்கிறோம். நாம் மரணத்திலிருந்து நீங்கி ஜீவனுக்குட்பட்டிருக்கிறோம். ஆதாமுக்குள்ளான மரண சாபத்திலிருந்து நீங்கி, கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக புதிதான ஜீவனுக்குட்பட்டிருக்கிறோம். இனி தேவபுத்திரர்களாக நாம் விசுவாசத்தில் நிலைத்திருப்பதைப் பொறுத்தே இந்த புதிய ஜீவன் நம்முள் வளர்ச்சியடைவது அடங்கியுள்ளது. பழைய ஜீவியத்தை சார்ந்ததாயுள்ள எல்லாவற்றையும் எதிர்ப்பதில் கர்த்தரிடத்தில் உண்மையை நாம் காண்பிக்கவேண்டும்.

வேத வசனங்களிலிருந்து திடப்படுத்துதல்கள் வரும்

நாம் நினைக்கிறபடி எக்காரியத்தையும் முழுமையாக செய்ய நம் ஒருவராலும் கூடாது. சுபாவத்தின்படி சிலர் அதிகமாகவும் சிலர் குறைவாகவும் வீழ்ச்சிக்குட்பட்டிருக்கிறோம். நாம் முழுமையாக வெற்றி காண்கிறோம் என்று நாம் எண்ணுவோமானால், நமது சொந்த குறைபாடுகளால் சிறிதளவோ, அதிகமாகவோ குருடாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் பூரணமாக செய்ய முயற்சிக்கலாம். ஆனால் அது நம்மால் கூடாது. ஆனால் நல்ல போராட்டத்தைப் போராடுவதன் மூலம் நம்மால் முடிந்தளவு சிறப்பாக செய்ய தீர்மானித்திருப்பதை கர்த்தருக்கு நிரூபிக்கிறோம். சிறுமுயற்சி எடுப்பது மட்டும் போதுமானதல்ல, மாறாக நம் முழு பலத்தையும் பிரயோகிக்கவேண்டும். இந்த பலம் கர்த்தரது கிருபையின்மூலம் நமக்கு கூடுதலாகத் தரப்படும். அவ்வாறு பிரயோகித்தோமானால் சிறப்பாக செய்வதில் குறைவுபட்டாலும், நிச்சயமாக அவரது குமாரனாகிய "இயேசுகிறிஸ்துவின் இரத்தம் சகல பாவங்களிலிருந்தும் நம்மை சுத்திகரிக்கும்".

இவ்வாறாக நாம் "கறைதிரையின்றி அல்லது சுருக்கமின்றி அல்லது அதற்கொத்த குறைபாடுகளின்றி ஓடுகிறவர்களாயிருப்போம். இவ்வாறு செய்வதினால், நாம் எப்பொழுதுமே எவ்வித கறைதிரை அல்லது சுருக்கமின்றி நம்மை விலக்கிக் காத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று பொருளாகாது. ஏனெனில் அவ்வாறு நம்மை விலக்கிக் காத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆனால் நமக்காக பாடுபட்ட இரட்சகரது இரத்தத்தின் புண்ணியங்கள் மூலம் நாம் அவரிடத்தில் சேர்வதே தேவனுடைய அற்புத ஏற்பாடாக உள்ளது. நமது மகிமை வாய்ந்த திருமண ஆடையை கறை திரையினால் களங்கப்படுத்த அனுமதிக்க அவசியமில்லை. நாம் பிதாவின் குடும்பத்திற்குள் முதன்முதலாக வந்தபோது, நம் கடந்த காலப் பாவங்கள் அனைத்தும் மூடப்பட, நாம் கர்த்தரது புண்ணியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டோம். ஆனால் நாம் பெற்றிருக்கிற தற்போதைய பாவங்களும் பலவீனங்களும் கழுவப்படுவதற்கும் இரத்தம் அவசியமாயுள்ளது. இப்படியாக, கர்த்தர் நம் தேவைக்கென்று ஏற்பாடுசெய்திருக்கிறார். பிதாவைக்குறித்த அன்பையும் நம் கர்த்தராகிய இயேசுவைப் பற்றிய அறிவையும் அடையப்பெற்று, நாம் பரலோக கிருபாசனத்தண்டைக்கு தைரியத்தோடும் உற்சாகத்தோடும் சேரக்கடவோம்.

எல்லா பூமிக்குரிய அசுத்தங்களிலிருந்தும் தொடர்ச்சியாக சுத்திகரிக்கப்பட கர்த்தரிடத்தில் சேருதல் தவறான நம்பிக்கை கொண்டது என சிலர் கருதக்கூடும். ஆனால் அப்போஸ்தலர் இதற்கு முரண்பாடான கருத்து கொடுப்பதன்மூலம் நாம் அறிவுறுத்தப்படுகிறோம். மன்னிப்பு பெற கர்த்தரிடத்தில் சேருவதற்கு, தேவவசனம் தரும் உற்சாகம் நமக்கு அவசியமாய் உள்ளது. "கிருபாசனத்தண்டை அடிக்கடி சேராதே" என்று மாம்சம் கூறுகிறது. நாம் முதலாவதாக தவறு செய்தபோது, கர்த்தரிடத்தில்அதைக்கொண்டு செல்வதோடு ஒப்பிடுகையில், அப்போது எளிதாக இருந்தது. அதிக கடினம் அல்லது எவ்வித கஷ்டமும் நேரிடாதபடி நாம் வந்தோம். நம் மீறுதல்கள் மனப்பூர்வமாக செய்தவையல்ல என்று நாம் கர்த்தரிடத்தில் கூறி, இருந்தபோதிலும் செய்த தவறுக்கு அவரிடம் மன்னிப்பை கேட்டோம். அதன்காரணமாக, அவரது மன்னிப்பையும் உணர்ந்துகொண்டோம். ஆனால் இரண்டாம்முறை அவ்வாறு செய்வது எளிதாக இருக்கவில்லை. ஒவ்வொரு முறையும் பாவம் செய்யும்பொழுது அவரிடத்தில் அடிக்கடி சேருவது அதிக கடினமாகிவிட்டது. (முதலாவதாக நாம் அதிக கவனமாக இருக்க முயற்சிசெய்வதாக அவரிடத்தில் கூறினோம். ஆயினும் நாம் புரிந்துவைத்திருக்கிற நிலைப்பாட்டை அடையாதபடி தொடர்ச்சியாக ஒருவேளை குறைவுபட்டிருக்கலாம். இதன் காரணமாக, இவ்விஷயத்தில் தேவனிடத்தில் அணுகக்கூடாது என்று நாம் தீமையின் பிடிக்கு ஆட்பட நேர்ந்திருக்கலாம்.

தேவ இரக்கத்தை ஒருக்காலும் முன் அனுமானியாதே :–

நமக்கு உதவி நேரிடும் ஒவ்வொரு முறையும் இரக்கத்தையும் கிருபையையும் பெற தொடர்ச்சியாக அவரை அணுகி, நம்மை பலப்படுத்தும் வாக்குத்தத்தங்களால் நாம் சிந்தையில் புத்துணர்வு அடைவது நம் அனைவருக்கும்

அவசியமானது. இவ்வாறாக, வருங்காலத்தின் இடையூறுகளை மேற்கொள்வதற்கு பலப்படுத்தப்படுகிறோம். ஆயினும் நாம் நம் வார்த்தைகளிலும் சிந்தனைகளிலும் செயல்களிலும் ஓரளவு அலட்சியமாயிருந்து, கர்த்தருடைய இரக்கத்தை முன் அனுமானிக்கக்கூடாது. இப்படிப்பட்ட ஆவியை எவ்வகையிலும் கர்த்தர் காண்பாராகில், நம்மை மன்னிக்கத் தயாராயிருக்கவோ, நமக்கு தயவளித்து சீர்பொருந்தச்செய்யவோ மாட்டார். தம் மன்னிப்பின் நிச்சயத்தை அவர் கொடாமல் நிறுத்திவைப்பார். நாம் அவரது அன்பையும் ஆசீர்வாதத்தின் உணர்வையும் உணராமலேயே, மீண்டும் மீண்டும் அவர் சமுகத்திற்கு முன்பாக வந்து நிற்கும்படி நேரிடும். இவ்வாறாக மற்றொரு முறை கைவிடப்பட்டவர்களாக நிற்காதபடிக்கு, இது நம்மை அதிக விழிப்புடன் இருக்கச்செய்யும்.

கர்த்தர் முன்பாக தங்களது கணக்கை சுத்தமாக வைக்கத் தவறுபவர்களது நிலைமை மிகவும் துயரமானதாகும். முதலாவது அல்லது இரண்டாவது குற்றம் செய்தபிறகு, இவர்கள் தங்களுக்குள்ளாக கூறிக்கொள்வதாவது; "கர்த்தரிடத்தில் மீண்டும் செல்ல என்னால் முடியாது, நான் உறங்கப்போகிறேன், அதை மறந்துவிடுவேன்". அடுத்தநாள் காலை அவர்கள் எழுந்திருக்கும்போது தேவனுக்கு இசைவாயிராதபடி எழுந்திருப்பார்கள். ஆனால் அவர்கள் "என்னால் இதற்கு உதவ முடியாது" என்று எண்ணுவார்கள். எல்லாரும் கர்த்தரோடு நீதியாயில்லை என்ற எண்ணம் இரவில் மீண்டும் வரும். "இன்றையநாளில் ஏராளமான கஷ்டங்களையும், அதிக தோல்விகளையும் நான் பெற்றிருக்கிறேன். ஆனாலும் என்னால் தேவனை அணுக முடியாது. இது எந்த பயனும் அளிக்காது" என்று அவர்கள் எண்ணுவார்கள். இதனால் விரிசல் அதிகமாகும். கர்த்தருடைய மாபெரும் இரக்கத்தை அவர்கள் மறந்தார்கள். மேலும், "தகப்பன் தன் குமாரர்களுக்கு இரங்குவதுபோல, கர்த்தர் தமக்கு அஞ்சுபவர்கள்மேல் இரங்குகிறார்; ஏனெனில் நாம் மண் என்று அவர் நினைவுகூருகிறார்" என்று அவர் கூறியிருந்ததையும் மறந்தார்கள்.

அபாயத்தின் உச்சநிலையை உள்ளடக்கின ஒரு தவறான நடைமுறை இதுவாகும். கர்த்தருடனான நம் கணக்கை ஒவ்வொருநாளும் நாம் சரிசெய்யவேண்டும். மாம்சத்தில் நாம் இனி ஒருபோதும் எழுந்திருக்காதவர்கள்–போல், நாம் செய்ய விரும்பினதிலிருந்து ஒவ்வொரு இரவும் ஓய்வு பெறவேண்டும். அடுத்தநாள் காலையில் எழுந்திருக்குமுன், "மற்றவர்களுக்கு உதவிகரமாக, எப்படி இன்று கர்த்தரை பிரியப்படுத்துவது என்றும், விசேஷித்தவிதமாக, எப்படி என்னை ஜெயங்கொள்வது? என்பதுமே நமது சிந்தனையாக இருக்கவேண்டும். சிலர் உதவிதேவைப்படும் ஒவ்வொருமுறையும் அளிக்கப்படும் கிருபையின் ஆதாயத்தைப் பெறத்தவறி, கர்த்தரைவிட்டு வெகுதூரம்விலகி படிப்படியாக தங்களை ஜெயங்கொள்ளுதலையும், கர்த்தருக்குப் பிரியமானவைகளை செய்வதையும் குறித்த சிந்தனை அரிதாக மாறுகிறது. அவர்களிடத்தில் தேவபக்தியின் உணர்வு உள்ளது, ஆனால் அவரை நேசிப்பதில்லை. அவர் அவர்களிடத்தில் நெருக்கமாயில்லை என்பதை அவர்களும் அறிந்திருக்கிறார்கள். சரியான வழியை அவர்கள் அறிந்திருந்தாலும், அதில் நடக்க தங்களால் முடியாது என்று உணர்கின்றனர். தங்களது நீதியின் ஆடையில் கறைபடிந்திருப்பதை புரிந்திருந்தாலும், தங்களுக்குப் பின்னால் பல கருத்துக்களை ஒளித்துக்கொள்ள முயல்கிறார்கள். இந்நடைமுறை தொடருமேயானால் அது எங்குபோய் முடியும்?

இக்காரியங்கள் நமக்குப்பின்னால் எறிந்துபோடக்கூடாதவைகள். கர்த்தரால் மன்னிக்கப்பட்ட காரியங்களை நமக்குப்பின்னால் எறிந்துபோடவேண்டும். ஆனால் நாம் இன்னும் மன்னிப்பு கேட்காத காரியங்கள், தீர்வுகாணப்படும்வரை நமக்கு துன்பம் கொடுத்துக்கொண்டேயிருக்கும். நாம் கர்த்தருக்கு வேதனை வருவிக்கக்கூடியவற்றை செய்திருப்பதை உணர்வோமானால், கர்த்தரை மாலைவேளையில் தொடர்பு கொள்ளும்வரை காத்திருப்பது நன்மை பயக்காது. நமது பிரத்யேக அறைக்குள் நாம் போகமுடியுமென்றால், நாம் அவ்வாறே செய்யவேண்டும். அல்லாவிடில், நமது கண்களை ஒருவினாடிமூடி, நம் இரட்சகரின் புண்ணியங்கள்மூலம் நம் பரலோகப்பிதாவிடம் தொடர்புகொள்ளவேண்டும். கர்த்தரோடு இடைவிடாது தொடர்பை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, நம் நடவடிக்கைகள், நம் தவறுகள், மனதார செய்யப்படாத மீறுதல்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றி கூறவேண்டும். ஒருவேளை நாம் அறிந்திராதவகையில், நம்மால் அநேக மீறுதல்கள் செய்யப்பட்டிருக்கலாம். சுத்திகரிக்கும் இரத்தத்தைக்கொண்டு, அனுதினமும் நம் வஸ்திரங்களை சுத்தமும் வெண்மையுமாய் காத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அலட்சியப்போக்கு உடையோர் ராஜ்யத்துக்கு தகுதியற்றோர்

தங்கள் நீதியின் ஆடைகளை கறைப்படுத்திக் கொண்டு, அதை சுத்திகரிக்காமல் அப்படியே விட்டுவிட்டவர்கள், தேவராஜ்யத்துக்கு தகுதியற்றோர். கிறிஸ்துவின் மணவாட்டி தங்கள் நீதியின் வஸ்திரத்தில் கறை திரையற்றவர்களும் அல்லது மற்ற எந்த குறைபாடுமின்றி உருவானவர்களாக இருப்பார்கள். இந்த வகுப்பாரை குற்றமற்றவர்களும் மாசற்றவர்களுமாக இயேசு பிதாவின்முன்பாக ஒப்புக்கொடுக்கிறார். அவர்கள் கறையற்றவர்களாக பூரணராக நடக்கவில்லை. ஆயினும், கர்த்தரிடத்தில் அடிக்கடிசென்று தங்கள் வஸ்திரங்களை கறையற்றதாக கவனமாக காத்துக்கொண்டனர். தங்களை வழிவிலக்கும் எவற்றையும் அவர்கள் அனுமதிக்கவில்லை. இதுவே மணவாட்டி வகுப்பாரின் ஆவியாகும். பிரியமான நண்பர்களே, நாம் ஒவ்வொருவரும் அந்த வகுப்பாராகும்படி விரும்பவேண்டும். நம் கர்த்தரோடு நாம்அந்த நிலைமையில் நிற்பதில் நிச்சயமற்ற தன்மையை நம்மில் யாரேனும் தற்போது பெற்றிருந்தால், துரிதமாக அவரிடத்தில் சேர்ந்து, நம் நேச மீட்பரும், பரிந்து பேசுபவருமானவரிடத்தில் நம் கணக்கை சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். காத்திருக்காமல் உடனடியாக அவரிடம் செல்வோமாக!

வெளிப்படுத்தல் 7:3,4 மற்றும் 14:1–5 வசனங்களில் உண்மையுள்ள வகுப்பார் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர்.

பிதாவின் நாமம் தங்கள் நெற்றியில் தரித்த 1,44,000பேர் இவர்களே. மற்றவர்கள் யாவரும் பாடக்கூடாததும், 1,44,000பேர் மட்டுமே பாடக்கூடிய புதிய பாட்டை பாடினர். அவர்களோடேகூட நாமும் இருக்க ஏக்கமாயிருக்கிறோம். இதைத் தவிர்த்து வேறு எந்த இடத்தையும் அடைய எண்ணக்கூடாது. தேவன் நமக்கு பரிசுத்த ஆவியைக் கொடுத்தபிறகு, நாம் வெற்றிபெறுவது அல்லது தோல்வியடைவது –இவைகளின் முடிவு நம் சொந்த கரங்களிலேயே உள்ளது. நாம் இராஜ்யத்தை அடையத் தவறினோமானால் அது நமது சொந்த பிழையினிமித்தமே ஆகும். கர்த்தர்மேல் பழி சுமத்தும்படி அவரிடத்தில் குறையேதுமில்லை. ஏனெனில் நம் தொடர்ச்சியான சுத்திகரிப்புக்கென்று அனுதினமும் அவர் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். இவ்வழியில் ஒவ்வொரு அடி எடுத்து வைக்கும்போதும் அவரது கிருபை நமக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நாம் நமது சிறந்த ஆற்றலுக்கேற்ப அவரிடத்தில் நம்பிக்கையும் கீழ்ப்படிதலும் உள்ளவர்களாயிருந்தால், அவரது அன்பு நிறைந்த பாதுகாக்கும் ஏற்பாடுகள் நமக்கு தொடர்ச்சியாக அருளப்படும்.

மற்றவகுப்பார் தங்கள் நீதியின் வஸ்திரங்களில் கறைகளை அதிகமாக குவித்துக்கொள்ள அனுமதிப்பதால், இவர்கள், "ஒருவனும் எண்ணக்கூடாததுமான திரளான கூட்டமாகிய ஜனங்கள்(வெளி 7:9). அதாவது, இவர்கள் மணவாட்டி வகுப்பாராகும்படி அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்களோ அல்லது முன்தீர்மானிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கைக்குரியவர்களோ அல்லர். இவர்கள் அனைவரும் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நீதியின் ஆடையை கறைகளாலும், அழுக்கு படியச்செய்தும் இருந்ததால், மகாஉபத்திரவத்தின் மூலமாக ஆட்டுக்குட்டியானவரின் இரத்தத்தால் தோய்த்து தங்கள் வஸ்திரங்களை வெளுக்கவேண்டும். இவர்கள், பின்பு, சிங்காசனத்தின் முன்பாக நின்று, தேவனுக்கு அவரது ஆலயத்தில் இரவும் பகலும் சேவிப்பார்கள். மணவாட்டி வகுப்பாரோ ஆலயமாக இருப்பார்கள், அல்லது மற்றுமொரு உருவகமாக கூறுவோமாகில், இவர்கள் தங்கள் கர்த்தரும் மணவாளனுமாகிய மேசியாவின் சிம்மாசனத்தின்மேல் அவரோடுகூட உட்காருவார்கள். இந்த வேறுபட்ட உருவக காட்சிகள், வேறுபட்ட நிலைமைகளாகிய மகிமையடைந்த கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களது பணியையும், மேன்மைப்படுத்தப்பட்ட ஸ்தானத்தையும், இவர்கள் கிரீடம் அணிந்திருப்பவர்களாகவும், மற்றவர்களோ குருத்தோலைகளை மட்டுமே பிடித்திருப்பதாகவும் பேசப்பட்டிருப்பது இறுதிவெற்றியை சுட்டிக் காண்பிக்கிறது.

நம் அன்பின் பரலோகப்பிதா, போதுமான வைராக்கியத்திலும் விசுவாசத்திலும் குறைவுபட்டு, "பரம அழைப்பின் பந்தயப்பொருளை இழந்தவர்கள்பேரிலும் இரக்கம்காண்பித்து அவர்களுக்கு ஏற்பாடு செய்துள்ளதற்கு நம் எத்தனை மகிழ்ச்சியுடையோராய் இருக்கவேண்டும்! "புத்தியில்லாத கன்னிகைகள்" ஆகிய இவர்கள், எல்லாவற்றையும் இழக்காமல், ஆத்தும வருத்தத்தினாலும் கண்ணீரினாலும் கர்த்தரிடத்தில் முழுமையாகத் திரும்பி வந்ததற்காக நாம் சந்தோஷப்படுகிறோம். அவர்கள் மரணத்தில் தங்கள் ஜீவியத்தை நிறைவுசெய்வார்கள். அவர்களது மாம்சம் வலுக்கட்டாயத்தின்பேரில் அழிவுக்குள்ளாக்கப்படும். அவர்கள் மனப்பூர்வமாக பலியின் உடன்படிக்கை செய்தபோதிலும், அதை நிறைவேற்றத் தவறினர். கர்த்தரையும், நீதியையும் நேசித்தார்கள், ஆயினும் உண்மையிலும் விசுவாசத்திலும் போதுமான அளவு முழுமையை காண்பிக்கவில்லை. இதன் காரணமாகவே கடும் உபத்திரவத்துக்கு உட்படுத்தப்பட நேரிட்டது. இதனால் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாளில் இவர்களது ஆவி இரட்சிப்படையும்.

உண்மையுள்ளவர்களாயிருக்க ஊக்கமளிக்கும் புத்திமதி

திரள்கூட்டத்து வகுப்பாராகும்படி ஒருவரும் தேவனால் அழைக்கப்படவில்லை. "ஒரே நம்பிக்கையின் அழைப்புக்கென்றே நாம் அனைவரும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்". ஆகவே பிரியமான சகோதர சகோதரிகளே, நாம் கர்த்தரோடு அனுதினமும் சுத்த மனதோடு நடக்கக்கடவோம். நம் வஸ்திரங்களை கறைகளின்றி காத்துக்கொள்வோமாக. வஸ்திரங்களில் மேலுள்ள கறையை நீக்குவதைக்காட்டிலும் அதன்மேல் கறைபடியச்செய்வது வெகுசுலபம். மேலும், முன்பே படிந்த கறையைக் காட்டிலும், புதிதாக சேரும் ஒவ்வொரு கறையையும் அகற்றுவது கடினமாயிருக்கும். அலட்சியத்தின் முடிவே கறைபடிதல் என்று நாம் புரிந்து கொள்கிறோம். "என் நீதியின்வஸ்திரத்தை எப்பொழுதும் கறைபடியாமல் காத்துக்கொள்வது என்னால் கூடாதகரியம்" என்று நீங்கள் கூறலாம். ஆனால் கர்த்தர் ஒரு வழியை ஏற்பாடுசெய்திருக்கிறார்; கறைகளை சுத்திகரிக்கும்படி நான் ஊக்கமாக விண்ணப்பிக்கும்போது, கர்த்தர் ஒரு வழியை ஏற்பாடு செய்கிறார், இதற்காக நான் நன்றி செலுத்துகிறேன்".

இவ்வகையான ஒவ்வொரு அனுபவமும் நம்மை அதிக பணிவையும் அதிக விழிப்புணர்வையும், நம் பலவீனங்களை மிக விழிப்பாய் கண்ணோக்கவும் நமது வெண்நிற வஸ்திரம் கறைகள் படாதபடி தவிர்க்க மிக ஜாக்கிரதையாயிருக்கவும் செய்யும். இன்னொருவழியில், கர்த்தர் தமது சமாதானத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு நிறுத்திவைத்து, நாம் அலட்சிய மனப்பான்மையிலுள்ளதை உணரும்வரை நம்மை சிட்சித்து, பின்பு மற்ற உபத்திரவங்கள் எதுவுமின்றி நம் கறை நீக்கப்படும்படி செய்வார். இது எளிதான விஷயமல்ல என்று நாம் உணரவேண்டும் என்று கர்த்தர் தீர்மானமாய் இருக்கிறார். இதன்மூலம், "நன்று நல்ல ஊழியனே" என்ற போதகரின் இனிமையான குரலை விரைவில் நாம் கேட்கமுடியும்.